

Jag har varit

Mina svaga ögonblick.

Varar ej en minut eller två.

Då jag i tanken åter kysser in tid som gick.

Och tid som om det var igår.

Mina starka ögonblick.

Varandets eviga då.

Är när regn sent smattrar på min själ fönsterbläck så chict påminnande om kyssars ekon i en ändlös korridor.

Jag har varit svag.

Jag har varit stark.

Stark och svag som Simson.

Blind rev jag till sist onskans pelare så de onda begravdes levande. Där ligger de ännu i dödsrikets salar.

Stark som David som för en enda blick på Bat-Seba, glömde allt!

Hans synd genljuder står öppen för alla att läsa. Så och mitt liv min synd.

Stark och svag som Salomo i som trots sin vishet. Föll och fortfarande faller bland alla dessa som tror sig vara visa!

Dårar!

Älskvärd som Salomo som trots alla hustrur hade "en enda duva kärare än livet själv"

Så jag ropar för full hals bland mörka moln som liknar de fyra apokalyptiska hästarna.

"Morgonrodnad kom och väck mig ur min slummer!

Särmlaregn kom och res mig upp låt mig åter få älska nära och igen kyssa längtans vattenåder intill klippa Du som brast för mig!"

Reser mig på skakiga ben och ömma knän. Men med ögon vidöppna inför livet. Och Han som bär i nåd.

Gråter stormvindar ur kropp själ och fattig ande.

Tänker...

Ber...

Du bär mina svaga ögonblick.

De varar ej i Dina sår.

Löften som aldrig sviker bringar luft under vingar och Du ger mig en Örnblick att se allt ovanifrån så jag åter igen kan följa i Dina spår.

I Dig är jag stark.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Karl-Bo Lundstedt med Poeter.se id #19996 innehar upphovsrätten